

Daniel Kitabı - Kırk İki Numara

Bağlayıcı Bağlantılar

Jeff Pippenger

2024-01-06

Vaftizci Yahya, bağlantı halkası görevi gören bir peygamberdi.

Peygamber Yahya iki çağ arasındaki bağlantı halkasıydı. Tanrı'nın temsilcisi olarak, yasanın ve peygamberlerin Hristiyan çağıyla ilişkisini göstermek üzere ortaya çıktı. O, ardından daha büyüğünün izleyeceği daha küçük bir ışıktı. Yahya'nın zihni, halkına ışık saçabilsin diye Kutsal Ruh tarafından aydınlatıldı; ancak düşmüş insan üzerine, İsa'nın öğretisi ve örneğinden yayılan ışık kadar apaçık parlayan bir başka ışık ne şimdiye dek olmuştur ne de olacaktır. Mesih ve O'nun görevi, gölge niteliğindeki kurbanlarda simgelenmiş olduğu üzere, ancak silik biçimde anlaşılmıştı. Yahya'nın kendisi bile Kurtarıcı aracılığıyla gelecek ölümsüz yaşamı bütünüyle kavramamıştı. Çağların Arzusu, 220.

İsa aynı zamanda bağlayıcı halka niteliğinde bir peygamberdi.

Mesih, yeryüzünden göğe giden yolu açmıştır. O, iki dünya arasında bağlantıyı kurar. Tanrı'nın sevgisini ve lütfkâr alçalışını insana getirir ve insanı, kendi liyakatiyle, Tanrı'yla uzlaşmaya erişmesi için yükseltir. Mesih yol, gerçek ve yaşamdır. Sağlık ve kutsallık yolunda adım adım, zahmetle ve yavaşça, ileriye ve yukarıya doğru ilerlemek zor bir iştir. Ama Mesih, ilahi yaşamda atılan her ileri adımda yeni bir dirilik ve ilahi güç bağışlayabilmek için gerekli her şeyi sağlamıştır. Bu, ofiste çalışan herkesin istediği ve mutlaka sahip olması gereken bilgi ve deneyimdir; aksi halde her gün Mesih'in davasına leke sürerler. Tanıklıklar, cilt 3, 193.

Vaftizci Yahya'nın peygamberlik hizmeti, yeryüzüne ait düzeni göksel kutsal yerle ilişkilendirmeyi de içeriyordu. Yahya'nın İsa'yı ilk kez gördüğünde söylediği ilk sözler şunlardı:

Ertesi gün Yuhanna, İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce, "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!" dedi. Yuhanna 1:29.

Ancak Yuhanna, eski İsrail'den manevî İsrail'e geçişi belirlemekle görevlendirilmiş olsa da, bu geçişe dair anlayışı sınırlıydı.

Mesih, Yahya'yı haklı çıkararak şöyle dedi: "Peki, ne görmeye çıktınız? Bir peygamber mi? Evet, size diyorum ki, hem de peygamberden daha fazlasını." Yahya yalnızca gelecekteki olayları önceden bildiren bir peygamber değildi; o aynı zamanda vaadin çocuğuydu, doğumundan itibaren Kutsal Ruh'la doluydu ve Tanrı tarafından bir reformcu olarak özel bir görevi yerine getirmek, halkı Mesih'i kabul etmeye hazırlamak üzere görevlendirilmişti. Peygamber Yahya, iki çağ arasındaki bağlayıcı halkaydı.

Yahudilerin dini, Tanrı'dan uzaklaşmalarının bir sonucu olarak, çoğunlukla törenlerden ibaretti. Yahya, ardından daha büyük bir ışığın geleceği daha küçük ışıktı. Halkın geleneklerine duyduğu güveni sarsacak, günahlarını onlara hatırlatacak ve onları tövbeye yönleltecekti;

böylece Mesih'in işini takdir etmeye hazır olsunlar. Tanrı, esin yoluyla Yahya'ya bildirdi; peygamberi aydınlatarak, nesiller boyunca yanlış öğretilerle üzerlerinde birikmiş olan batıl inanç ve karanlığı, samimi Yahudilerin zihinlerinden kaldırılsın diye.

İsa'yı izleyenlerin, mucizelerine tanık olanların, ilahî öğretilerini dinleyenlerin ve dudaklarından dökülen teselli verici sözleri işitenlerin en küçüğü bile, daha berrak bir ışığa sahip olduğu için Vaftizci Yahya'dan daha ayrıcalıklıydı. Günahkâr, düşmüş insanın zihni üzerine, dünyanın ışığı olan O aracılığıyla iletilmiş ve iletilmekte olan ışıktan başka hiçbir ışık parlamamıştır ve asla parlamayacaktır. Mesih ve görevi, gölge niteliğindeki kurbanlar aracılığıyla ancak silik biçimde anlaşılmıştı. Yahya bile Mesih'in egemenliğinin Yerusâlim'de olacağını ve tebaası kutsal olan dünyevi bir krallık kuracağını sanmıştı. Review and Herald, 8 Nisan 1873.

Elçi Pavlus, harfi olandan ruhsala geçişin peygamberî uygulamalarını belirleyen bir bağlantı halkası niteliğinde bir peygamberdi. O, harfi Yerusâlim'in artık peygamberliğin Yerusâlim'i olmadığını anlamıştı; çünkü o vakit göksel Yerusâlim'e geçiş yapmıştı.

Çünkü bu Agar, Arabistan'daki Sina Dağıdır ve şimdiki Yerusâlim'e karşılık gelir; o, çocuklarıyla birlikte esaret altındadır. Ama yukarıdaki Yerusâlim özgürdür; o hepimizin annesidir. Galatyalılar 4:25, 26.

Ele aldığımız 2. Selanikliler'in ikinci bölümünde Pavlus, 538 yılına kadar ruhsal Papalık Roma'sının tahta çıkışını engelleyen gücün putperest Roma olduğunu belirtir. Bu bölümde, Tanrı'nın tapınağında oturan "günah insanı"nın, Daniel'in on birinci bölümünün otuz altıncı ayetinde belirlediği aynı "kral" olduğunu da ifade eder. Daniel'in on birinci bölümünün son altı ayetindeki "kuzeyin kralı"nın Papalık olduğuna dair kanıt, 1989'daki bilginin artışından itibaren Future for America tarafından kullanılan hakikat çerçevesinin kurulmasında anahtar haline gelmiştir.

Aynı bölümde Pavlus, putperest Roma'nın, ortadan kaldırılacağı zamana dek papalığın yükselişini dizginleyen rolünü tespit etti ve böylece Daniel kitabındaki "günlük"ün putperest Roma olduğunu belirledi. Bu gerçek, 1798'de bilginin artışını ortaya çıkaran hakikat çerçevesini kurmada asıl anahtar oldu.

William Miller'ın tarihinde, Filadelfya hareketinden Laodikya hareketine geçişin gerçekleşeceği sırada mesaj ilan edildi. Future for America'nın tarihinde ise, Laodikya hareketinden Filadelfya hareketine geçiş şimdi gerçekleşiyor.

Pavlus'un 2. Selanikliler'de ortaya koyduğu ve fiilî putperest Roma'dan ruhsal papalık Roma'ya geçişi tanımlayan gerçek, Miller'in peygamberlik anlayışının çerçevesini oluşturdu. Hem Vaftizci Yahya hem de Pavlus, fiilden ruhsala geçişi açıklamak üzere görevlendirildi. William Miller tipolojik olarak Vaftizci Yahya tarafından temsil ediliyordu ve çalışmasında, putperest ve papalık Roma arasındaki ilişkiyi ve Yahya'nın tanımlamak üzere görevlendirildiği o geçişi kavraması hayatiydi.

Daniel Kitabı'nda "günlük"e beş atıf vardır ve bunlar her zaman papalık gücünün bir simgesinden önce gelir. Ele aldığımız peygamberliksel geçişin bağlamında, bu beş atfın tümü harfî Roma'dan ruhsal Roma'ya geçişi içerir. Daniel Kitabı'ndaki "günlük", Habakkuk'un iki levhasında temsil edilen hakikatlerden biridir ve bu nedenle savunulması gereken temel bir hakikattir; sonunda sahte ve taklit mücevherler ve sikkelerle örtülecek bir hakikat. İki kutsal tabloda temsil edilen her hakikatin, Ellen White'ın yazıları içinde doğrudan ilham edilmiş onaylara sahip olması tesadüf değildir. Temel hakikatlerden herhangi birini ("günlük" dahil) reddetmek, aynı anda Peygamberlik Ruhü'nün otoritesini reddetmektir.

"Sonra 'Daily' ile ilgili olarak, 'kurban' kelimesinin insan bilgeliğiyle metne eklenmiş olduğunu ve metne ait olmadığını; ve Rab'bin bununla ilgili doğru görüşü yargı saati çağrısını verenlere verdiğini gördüm. 1844'ten önce birlik varken, neredeyse herkes 'Daily' konusundaki doğru görüşte birleşmişti; fakat 1844'ten beri, kargaşa içinde başka görüşler benimsendi ve karanlık ve kargaşa bunu izledi." Review and Herald, 1 Kasım 1850.

"Yargı saatinin çağrısını verenler", "günlük"ü paganizmin ve/veya pagan Roma'nın bir sembolü olarak anlıyorlardı. Anlayışları, "kurban" sözcüğünün Daniel'deki ilgili pasajda yer almadığını, oraya Kral James İncili'nin çevirmenleri tarafından (insan bilgeliğiyle) eklenmiş olduğunu da içeriyordu. Öncülerin anlayışı ayrıca, "günlük"ün her zaman papalık gücünün iki sembolünden biriyle bağlantılı olarak sunulduğunu ve paganizmin ("günlük") daima papalık sembolünden önce geldiğini içeriyordu. Bunlar her zaman, peygamberlik tarihine girdikleri sıraya göre tespit edilirdi. Daniel ve Vahiy kitapları, paganizmin papalıktan önce geldiği tarihsel diziden asla sapmaz ve Vahiy kitabı sahte peygamberin üçüncü yıkım getiren gücünü tanıttığında da bu dizi her zaman korunur.

Pavlus'un, peygamberliklerdeki harfî unsurların çarmıh döneminde ruhsala dönüştüğüne dair öğretisi olmasaydı, Yuhanna dışındaki tüm İncil'lerde yer alan Mesih'in Kudüs'ün yıkımına ilişkin öngörüsü bir ikilem doğururdu. Daniel kitabında "günlük" ile bağlantılı papalığın iki sembolü, ıssız bırakan iğrençlik ve ıssız bırakan suçtur. Bu iki sembol, canavarın işaretini (iğrençlik) ve canavarın suretini (suç) temsil eder.

Papalığın sapkın saydıklarını öldürmesine olanak veren suç, ilişkide denetimin kilisede olduğu kilise ile devletin birleşimidir. Böylece Daniel, papalık canavarının sureti olan kilise ile devletin birleşimini ıssız bırakan suç olarak temsil eder. Kutsal Kitap putperestliği iğrençlik olarak tanımlar ve papalık gücünün bütün putperestliği, Yuhanna'nın canavarın işareti dediği ve Daniel'in ıssız bırakan iğrençlik diye adlandırdığı put Şabatı ile temsil edilir.

Onlardan birinden küçük bir boynuz çıktı; güneye, doğuya ve güzel ülkeye doğru son derece büyüdü. Göklerin ordusuna kadar büyüdü; ordunun ve yıldızların bazılarını yere attı ve onları çiğnedi. Evet, ordunun önderine kadar kendini yüceltti; onun tarafından günlük sunu kaldırıldı ve onun tapınağının yeri yıkıldı. Ve suç nedeniyle, günlük sunuya karşı ona bir ordu verildi; gerçeği yere attı; istediğini yaptı ve başarılı oldu. Daniel 8:9-12.

Bu ayetleri başka bir yazıda daha ayrıntılı ele alacağız, ama on birinci ayette, Mesih'e karşı kendini yücelten güç, doğumunda onu öldürmeye teşebbüs ettiklerinde ve sonunda bunu çarmıhta

yaptıklarında, putperest Roma'ydı. Ayet, "onun aracılığıyla" (putperest Roma), "günlük olanın kaldırıldığını" ifade eder. "Kaldırıldı" olarak çevrilen İbranice sözcük "rum"dur ve "yükseltmek ve yüceltmek" anlamına gelir. Putperest Roma, putperestliğin dinini yükseltip yüceltecekti ve tarihte de tam olarak bunu yaptılar. Bu yüzden onlara "putperest" Roma denir.

Bir sonraki ayet, Papalık Roma'sına, "günlük"e (putperestliğe) karşı olan ya da onu alt edecek bir "ordu" (askerî güç) verildiğini belirtir. Bu da tarihsel bir gerçektir; çünkü papalık (hiçbir zaman kendi ordusu olmamış olsa da), iktidara yükselişine konan engeli aşmak için askerî güç kullandı. Bu güç putperest Roma'dan geldi. Kullandığı askerî güç ona "ihlal" yoluyla verilmişti; zira onu 538 yılında tahta çıkaran kralların ordularını kontrol etmesine izin veren ihlal, kilise ile devletin birleşmesi ihlaliydi. Önce putperest Roma'ya on birinci ayette değinilir; bu ayet, öğrenciye putperest Roma'nın Mesih'e karşı duracağını ve putperestlik dinini yücelteceğini bildirir.

Bir sonraki ayet, kilise ile devletin birleşmesinden doğan ve papalığın, putperest Roma'nın ona karşı uyguladığı kısıtlamayı yenip ortadan kaldırmasına izin veren ihlali tasvir eder. Tarih, her iki ayetin de bu şekilde uygulanmasını doğrular. "Daimî", ya Mesih'e karşı duran güç olan putperest Roma'yı ya da putperest Roma tarafından yüceltilen putperestlik dinini temsil eder. "Daimî"nin simgesini ardından papalık izler; çünkü bu, kilise ile devletin birleşmesi şeklindeki ihlali tanımlar ve papalığı kirli işlerini yapacak bir orduyla güçlendiren de budur. Daniel'in "Daimî"yi üçüncü kez kullanımı ise, Adventizmin merkez direğini oluşturan yanıtı doğuran sorudur.

Sonra bir kutsalın konuştuğunu işittim; ve konuşmakta olan o belirli kutsala başka bir kutsal şöyle dedi: "Gündelik kurban, ıssızlığa götüren günah ve hem kutsal yerin hem de ordunun ayak altına verilmesiyle ilgili görüm ne zamana kadar sürecek?" Daniel 8:13.

Bu ayette, görümün ne kadar süreceği sorulmakta, böylece bir zaman noktası değil, süreyi ifade eden bir yanıt istenmektedir. Buradaki soru, görümün hangi tarihte gerçekleşeceği değil, görümün süresinin ne olduğudur. Ayet "Ne zaman?" diye sormaz; "Ne kadar süre?" diye sorar. Görüm, "günlük" olarak temsil edilen putperestliğin ıssızlaştırıcı güçleriyle ve papalığın, yeryüzünün krallarıyla zina ettiğinde gerçekleşen yasa çiğnemesiyle temsil edilen papalizmle ilgilidir. Putperestliğin ve onu izleyen papalizmin bu iki ıssızlaştırıcı gücü, "yedi zaman"lık bir süre boyunca kutsal yeri ve orduyu ayaklar altına alacaktı.

Şunu kabul etmek önemlidir: Babil döneminde başlayan ve MS 70 yılında putperest Roma tarafından Yeruşalim'in yıkılışına kadar süren somut kutsal yerin ayaklar altına alınması, tarihin başından sonuna kadar putperest güçler tarafından yapıldı. Dolayısıyla, somut kutsal yeri ve somut orduyu (Tanrı'nın halkını) çiğneyen, (çoğul) somut putperestlikti. Ama ruhsal Yeruşalim'i ve ruhsal İsrail'i çiğneyen ruhsal Roma'ydı.

Ama tapınağın dışındaki avluyu bırak, onu ölçme; çünkü o uluslara verilmiştir. Kutsal kenti kırk iki ay boyunca ayakları altında çiğneyecekler. Ve iki tanığıma yetki vereceğim; onlar çuval bezi giyinmiş olarak bin iki yüz altmış gün peygamberlik edecekler. Vahiy 11:2, 3.

Vaftizci Yahya, hizmetinin tüm kapsamını bilmeden, yeryüzündeki tapınaktan göksel olana geçiş şeklindeki dönem değişikliğini belirleyen bağlantı halkası niteliğinde bir peygamberdi. Pavlus da,

harfi İsrail'den (ordu) ruhsal İsrail'e geçişteki dönem değişikliğini belirleyen bağlantı halkası niteliğinde bir peygamberdi. Kırk iki ay boyunca çığnayan Yeruşalim ruhsal Yeruşalim'di.

“Burada anılan süreler—‘kırk iki ay’ ve ‘bin iki yüz altmış gün’—aynıdır; her ikisi de Mesih'in kilisesinin Roma'dan baskı göreceği zamanı temsil eder. Papalığın üstünlüğe sahip olduğu 1260 yıllık dönem MS 538'de başladı ve bu nedenle 1798'de sona erecekti. O sırada bir Fransız ordusu Roma'ya girdi ve Papa'yı tutukladı; Papa sürgünde öldü. Kısa süre sonra yeni bir papa seçilmiş olsa da, papalık hiyerarşisi o zamandan beri daha önce sahip olduğu gücü bir daha kullanamamıştır.” Büyük Çatışma, 266.

Pavlus, çarmıh tarihindeki geçişte, “yukarıdaki” ruhsal Yeruşalim'in Tanrı'nın adını yerleştirmek için seçtiği şehir olduğunu ve fiziksel Yeruşalim'in artık Kutsal Kitap peygamberliğinin Yeruşalimi olmadığını ortaya koydu.

Çünkü bu Agar, Arabistan'daki Sina Dağıdır ve şimdiki Yeruşalim'e karşılık gelir; o, çocuklarıyla birlikte esaret altındadır. Ama yukarıdaki Yeruşalim özgürdür; o hepimizin annesidir. Galatyalılar 4:25, 26.

Bu gerçeğin doğru anlaşılması esastır ve Kutsal Kitap peygamberliğinin simgesi olarak gerçek, fiziksel Kudüs'ün yanlış kullanılması, Roma papasının Mesih karşıtı olduğu gerçeğini baltalamak için Cizvitler tarafından oluşturulan aldatmacanın bir parçasıdır. Bu yanlış öğreti, dinden dönen Protestanlık içinde, onların modern Yahudi ulusu İsrail'e peygamberliğin bir simgesi olarak yanlış şekilde bakmalarına yol açan bir inanç doğurur. Gerçek, fiziksel Kudüs, çarmıha gerilme zamanında Tanrı'nın Kudüs'ü olmaktan çıktı.

Kudüs artık kutsal bir yer değildir. Mesih'in reddedilmesi ve çarmıha gerilmesi yüzünden Tanrı'nın laneti onun üzerindedir. Üzerinde suçluluğun kara bir lekesi durmaktadır ve göğün arındırıcı ateşleriyle temizleninceye dek bir daha asla kutsal bir yer olmayacaktır. Günahla lanetlenmiş bu dünya günahın her lekesinden arındırıldığında, Mesih yeniden Zeytin Dağı üzerinde duracaktır. Mesih'in ayakları Zeytin Dağı'na bastığında, o ikiye yarılacak ve Tanrı'nın kenti için hazırlanmış büyük bir ovaya dönüşecektir. Review and Herald, 30 Temmuz 1901.

Dünyanın sonuna dair Mesih'in peygamberliğini ele alırken, harfi Kudüs ile ruhanî Kudüs arasındaki ayrımın önemi ele alınacaktır. Daniel, “günlük”ü dördüncü kez on birinci bölümde tanımlar.

Onun tarafında kuvvetler ayağa kalkacak; tapınak kalesini kirletecekler, günlük sunuyu kaldıracaklar ve yıkıma yol açan iğrençliği dikecekler. Daniel 11:31.

Bu ayet, 538 yılında papalığı yeryüzünün tahtına oturtmadaki putperest Roma'nın faaliyetini tespit ediyor. “Kollar”, 496 yılında Frankların kralı Clovis ile başlayarak papalığın yanında duran putperest Roma'nın askerî gücünü temsil eder. Clovis'in ardından farklı Avrupalı krallar papalığın yerleştirilmesi için çalıştılar, ancak ayet, Tyre'nin fahişesiyle kilise ve devlet ittifakı kurarak günah işledikten sonra Avrupalı kralların (kolların) papalık için yaptıkları dört şeyi tanımlamaktadır.

Papalığın yanında saf tuttuklarında, hem putperest Roma'nın hem de papalık Roması'nın güç simgesi olan Roma kentini "kirlettiler" ya da yıktılar. Ayetin sözünü ettiği "kirletme", Roma kenti sürekli askerî saldırılar altına sokuldukça yıllar boyunca defalarca gerçekleştirildi. O Avrupalı krallar (kollar), ayrıca günlük olanı ortadan kaldıracaklardı. Bu ayette "take away" olarak çevrilen İbranice sözcük, sekizinci bölümde olduğu gibi "rum" değildir. Bu ayette "take away" olarak çevrilen sözcük "sur"dur ve ortadan kaldırmak anlamına gelir. Avrupalı kralların kolları, 508 yılında papalığın yükselişine yönelik putperest direnişi ortadan kaldıracaktı. Sonra 538 yılında, o kollar papalığı yeryüzünün tahtına oturtacaktı. Ardından aynı yıl Orleans Konsili'nde papalık bir Pazar yasasını yürürlüğe koydu.

İbadet günü olarak Pazar, Bayan White'ın "put" Şabatı diye adlandırdığı şeydir ve putperestlik, "iğrençlik" sözcüğünün Kutsal Kitap'taki kusursuz tanımıdır. 538 yılında, putperest Roma'nın orduları yıkıma yol açan iğrençliği yerleştirdi.

Tanrı'nın kutsamadığı bir gün olan putlaştırılmış Şabatı yücelten ve ona tapınan herkes, onu yanlış bir kullanıma saptırdıkları Tanrı'nın verdiği yeteneğin tüm gücüyle şeytana ve onun meleklerine yardım eder. Ayırt etme yetilerini kör eden başka bir ruhtan esinlendikleri için, Pazar gününün yüceltilmesinin bütünüyle Katolik Kilisesi tarafından tesis edildiğini göremezler. Seçilmiş Mesajlar, kitap 3, 423.

Peygamberlik ve tarih, az önce otuz birinci ayet için belirlediğimiz uygulamayı destekler. Peygamberliğin bu uygulamayı desteklediğini söylediğimizde, aynı gerçekleri ele alan başka peygamberlik sözlerinin de mevcut olduğunu kastediyoruz; ancak bunları şimdilik tartışmaya dahil etmiyoruz. Daniel'in "the daily" ifadesini beşinci ve son kez kullanışı, on ikinci bölümde yer alır.

Ve günlük kurbanın kaldırıldığı ve ıssız bırakan iğrençliğin kurulduğu zamandan itibaren, bin iki yüz doksan gün olacaktır. Bekleyip de bin üç yüz otuz beş güne ulaşana ne mutlu. Daniel 12:11-12.

Kehanet ve tarih, 508 yılında papalığın yükselişine karşı direnişin, Daniel kitabının yedinci bölümünde belirtildiği gibi üç coğrafi engelden sonuncusu (Gotlar) kökünden sökülüp atıldığında esasen sona erdiğini teyit eder.

Boynuzlara bakıyordum; işte, aralarından başka bir küçük boynuz çıktı; onun önünde ilk boynuzlardan üçü köklerinden sökülüştü; ve işte, bu boynuzda insan gözleri gibi gözler ve büyük sözler söyleyen bir ağız vardı. Daniel 7:8.

Üç boynuzun kaldırılması, iki kutsal levhada tasvir edilmiştir ve o üç coğrafi engelden üçüncüsü 508 yılında Roma kentinden sürüldüğünde, papalık gücünün yükselişine karşı direniş ortadan kaldırıldı. On birinci ayette atıfta bulunulan kurulma, 508 ile 538 arasındaki otuz yılı temsil eder. Bu, Tanrı'nın tapınagında günah adamının yerleştirilmesine yönelik hazırlığın tamamlandığı otuz yılı işaret eder.

'Taken away' olarak çevrilen kelime aynı zamanda 'sur'dur; 'kaldırmak' anlamına gelir ve 508'de papalığın yükselişine karşı direnç ortadan kaldırıldı (kaldırıldı). O tarihten itibaren bin iki yüz doksan yıl sizi 1798'e ve papalığın ölümcül yarasına götürür. Bin üç yüz otuz beş gün sizi ilk hayal

kırıklığına ve 1843 yılının tam sonunda gecikme zamanının başlangıcına götürür. Ayet, 1843'e 'cometh' olanlara bir bereket vaat eder. 'Cometh' kelimesi 'dokunmak' anlamına gelir. 1844'ün ilk günü ilk hayal kırıklığını işaretler, fakat 1843'ün son günü 1844'ün ilk anına dokunur. Bir yılın son günü, ertesi yılın ilk gününe dokunur. O tarihle ilişkilendirilen bereket, tarih ve peygamberlik tarafından desteklenmektedir.

“the daily”nin temel bir hakikat olarak önemine ilişkin değerlendirmemize bir sonraki makalede devam edeceğiz.

“1840–1844 yılları arasında verilen bütün mesajlar şimdi güçlü bir biçimde duyurulmalıdır; çünkü yönünü yitirmiş birçok insan vardır. Bu mesajlar bütün kiliselere ulaştırılmalıdır.

“Mesih şöyle dedi: ‘Ne mutlu sizin gözlerinize; çünkü görürler; ve kulaklarınıza; çünkü işitirler. Zira size doğrusu derim ki, birçok peygamber ve salih kişi, sizin gördüğünüz şeyleri görmeyi arzu ettiler, fakat görmediler; ve sizin işittiğiniz şeyleri işitmeyi arzu ettiler, fakat işitmediler’ [Matta 13:16, 17]. 1843 ve 1844 yıllarında görülen şeyleri gören gözler ne mutlu gözlerdir.

“Mesaj verildi. Ve mesajın tekrarlanmasında hiçbir gecikme olmamalıdır; çünkü zamanın belirtileri gerçekleşmektedir; kapanış işi tamamlanmalıdır. Kısa bir süre içinde büyük bir iş yapılacaktır. Yakında, Tanrı’nın takdiriyle, yüksek bir seslenişe dönüşecek bir mesaj verilecektir. O zaman Daniel, kendi payında durarak tanıklığını verecektir.” Manuscript Releases, cilt 21, 437.